

går ind for det, om man går imod det, det er ligegyldigt – men i forhold til hvordan tingene har udviklet sig over tid.

Jeg kan ikke gøre ret meget ved beklagelsen. Vi bliver nødt til at rejse de spørgsmål, vi finder interessante, og ikke diskutere de spørgsmål, som andre finder interessante. Dem må de jo selv rejse forespørgselsdebatter om.

I forhold til hr. Flemming Kofod-Svendsen, som er meget uforstående og stiller det spørgsmål, om forespørgerne da ikke ønsker at afskaffe kongehuset, kan jeg bare sige, at det kunne hr. Kofod-Svendsen have lyttet sig til i min indledende tale, hvor jeg lige præcis understregede, at vi ønsker at afskaffe kongehuset.

Men så sagde jeg også, at vi er klar over, at det er et mindretalssynspunkt. Vi respekterer, der er et flertal i dag, som ønsker monarkiet. Men vi mener ikke, at det faktum bør forhindre en løbende diskussion af, hvordan monarkiet fungerer, og en løbende tilpasning til udviklingen i samfundet.

Naturligvis må det da være sådan. Kunne man forestille sig partier, som principielt har en opfattelse omkring f.eks. hastighedsgrænserne på motorveje eller hvad som helst andet, som alligevel ikke ville gå ind og forsøge at påvirke lovgivningen i deres retning uden at få deres fulde mål opfyldt? Selvfølgelig forsøger man da at påvirke tingene i ens retning.

Vi kan sagtens se nogle muligheder for i forhold til en demokratisk standard at forbedre det nuværende kongedømme i Danmark, uden at vi får opfyldt det mål, som vi ganske rigtig har, nemlig at afskaffe monarkiet.

Vi kan så konstatere, at det er der ikke andre der synes. Klarest bliver det jo udtrykt af den socialdemokratiske ordfører og også af den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg, som bare slog fast, at alt er i orden.

Men det, der jo er besynderligt, hvis alt er i orden, er: Hvorfor har vi lige for et øjeblik siden brugt tid på at behandle et forslag fra regeringen?

Nu er der måske nogen, der tror, at rækkefølgen i det her var, at først kom regeringen med et forslag til nogle ændringer omkring kongehuset, og bagefter kom Enhedslisten, de skarn, og ville udnytte situationen til at stille en forespørgsel.

Men det er jo ikke sådan, situationen er. Situationen er, at Enhedslisten for lang tid siden anmeldte en forespørgsel, og så har regeringen efterfølgende fundet ud af at benytte lejligheden

til at lave nogle ændringer, som de mente var nødvendige.

Det betyder, at hvis denne her forespørgsel ikke havde været her, så havde vi måske ikke fået de ændringer, som regeringen nu siger er meget nødvendige. Og det er jo lidt mærkeligt.

Så vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, som jo har en meget selektiv historiehukommelse: Fru Birthe Rønn Hornbech husker 1849, hun husker også 1901, men 1920 er fuldstændig ude af den historiske bevidsthed. Hvad var det, der skete i 1920 under påskekrisen? Var det endnu et eksempel på, hvordan kongedømmet var fuldstændig i overensstemmelse med det danske folk? Var det det? Var det derfor, De samvirkende Fagforbund, som LO hed dengang, truede med en generalstrejk? Var det, fordi kongedømmet på det tidspunkt havde nogle handlinger, der var fuldstændig i overensstemmelse med parlamentarismen, eller var det, fordi kongedømmet i den situation faktisk gjorde det modsatte?

Jeg tror ikke, vi kan bruge fru Birthe Rønn Hornbechs selektive historieskrivning til noget som helst. Ligeledes tror jeg heller ikke, vi kan bruge fru Birthe Rønn Hornbechs mærkelige konstateringer til ret meget, f.eks. at statsmagten skal blande sig mindst muligt i familiernes økonomi; derfor så skal man heller ikke blande sig i kongefamiliens.

Måske er der noget, jeg har misforstået, men hvis en almindelig dansk familie investerer i aktier og obligationer og får et afkast, så er de da forpligtet til at betale skat af det. Men det er kongefamilien ikke, selv om det intet har at gøre med deres opgaver som kongefamilie.

Så det er jo ikke et spørgsmål om, at vi vil lave forskelle på folk. Problemet er, at der er forskel på folk, og vi vil have den samme standard. Vi synes, man skal blande sig lige så lidt i kongefamiliens forhold, som man skal blande sig i Hansens og Jensens forhold. Men også her kan vi konstatere, at fru Birthe Rønn Hornbech har dobbelt standard.

Så bliver der sagt fra fru Birthe Rønn Hornbechs side, at monarkiet jo kan ændre sig. Jamen der er mange ting, monarkiet ikke kan ændre, selv om de gerne vil, medmindre der kommer en beslutning her i Folketinget, f.eks. spørgsmålet om, hvem der skal tage over på et givet tidspunkt efter den, der efterfølger dronning Margrethe.

Vi kan komme i den situation, at den førstfødte pige bliver forbigået. Det er formentlig også